

[Aksel Larsen.]

vel at faa mest mulig Valuta hjem til Danmark.

Det er muligt, at jeg læser den hidtil offentliggjorte Eksportstatistik forkert, saa jeg tager i den Henseende Forbehold og er villig til at lade mig belære, men jeg har Indtryk af, at der i den forløbne Del af Aaret er eksporteret mere Smør til England, end man er strengt forpligtet til, og hvis dette er Tilfældet, vil det sige, at man sælger Smørret billigere til Udlandet end nødvendigt. Skal vi tro de Oplysninger, der paa anden Maade er tilflydt os om Danmarks temmelig fortvivlede valutamæssige Stilling, kan man nok blive betænkelig, hvis man paa den Maade forskertser Muligheden for at forbedre denne Stilling en Smule. Jeg henstiller, at vi ved den eventuelle Udvalgsbehandling bliver gjort nærmere bekendt med disse Ting.

Jeg vil i øvrigt sige i Anledning af dette Lovforslag og det Emne, vi her behandler, at maaske skulde Tinget eller Rigsdagen i Almindelighed overveje, om der ikke burde skabes et eller andet Organ til at følge Udenrigshandelen. Vi har Det udenrigspolitiske Nævn, og vi har Finansudvalget, som jo kan beskæftige sig med alt muligt, men jeg tror, at hvad Udenrigshandelen angaar, er der et ganske bestemt afgrænset Felt, som er af den allerstørste Betydning, og om hvilket man nok kan sige, at der vilde det være rimeligt, om Rigsdagen havde et Udenrigsudvalg til at følge, hvordan dette udvikler sig, modtage Oplysninger og give sine Meninger til Kende. Naturligvis kan man sige, at det kan ogsaa ske gennem Drøftelse her i Folketinget, men dels vilde det blive alt for tungt og tage alt for megen Tid, og dels kan det meget vel være saadan, at der er Ting, der egner sig bedre til Forhandling i et saadant Udenrigsudvalg eller -nævn, hvad det nu skulde være. Jeg stiller naturligvis af praktiske og formelle Grunde ikke Forslag om noget saadant, men henviser det til Overvejelse i den høje Regering og i samtlige Partier. I øvrigt ønsker jeg, at der maa blive Lejlighed til at forhandle nærmere om Lovforslaget og de Omstændigheder, der knytter sig til Lovforslaget, i et Udvalg.

Aage Fogh: Den lille Lov, der her er forelagt til Fornylse, har jo kun 2 Paragraffer, og den er forholdsvis let at overse, men den har i Forhold til sit Omfang en ganske overordentlig Indflydelse paa Erhvervslivet, idet den Bemyndigelse, der her er givet til Ministeren, efterhaanden er udnyttet i et saadant Omfang, at praktisk talt

al Handel med Landbrugsvarer er blevet Monopolforretning, hvor Landbrugsministeriet og Landbrugsraadet har udelukket enhver Form for Konkurrence. De er de eneste, der handler med Landbrugsvarer, og formodentlig ogsaa derfor de eneste, der, saa længe den Form opretholdes, har Interesse i at søge nye og bedre Markeder.

Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der er betænkelige ved den Udvikling. Allerede under Finanslovdebatten fandt jeg Anledning til at tale om det Problem, og jeg har af den højtærede Landbrugsministers venlige Svar paa de Bemærkninger, jeg dengang havde at gøre, forstaaet, at han i og for sig i det store og hele nærede de samme Betæneligheder, men at Ministeren samtidig er af den Opfattelse, at Tiden endnu ikke er inde til væsentlige Ændringer. Det er muligt, at Ministeren har Ret i denne Betragtning, men det hindrer dog ikke, synes jeg, naar Loven nu forelægges til Fornylse, at det vil være rigtigt, at vi fra Rigsdagens Side faar Tid og Lejlighed til at drøfte alle de Problemer, der kan melde sig i Forbindelse med den.

Paa Grundlag af de Bemærkninger, der følger med Lovforslaget, kan man ikke se saa forfærdelig meget om Lovens Virkning. Vi ved, at Eksportudvalgene omfatter Kvæg og Kød, Bacon, Smør, Ost, Heste, Æg, Fjerkræ, Kaniner, Halm, Kartofler m. m., saa der er ikke ladet store Muligheder tilbage for den private handlende, der kunde tænke sig at arbejde med Salg af danske Landbrugsprodukter paa udenlandske Markeder. Vi ved, at kun ved Henvendelse til de bestaaende Udvalg er der Mulighed for at opnaa Tilladelse til at levere nogle af de omtalte Varer. Vi ved ogsaa, at de Folk, der tidligere var mellem de store Handelsmænd paa de udenlandske Markeder, nu er placeret som Opkøbere for Udvalgene, hvor de uden at løbe personlig Risiko foretager Opkøb for Udvalgenes Regning tilsyneladende, og — ogsaa efter Sigende — med et for dem særdeles tilfredsstillende Resultat. Derimod har vi ikke Mulighed for at bedømme Rigtigheden af de Forlydender, der er fremme, at private handlende i flere Tilfælde har afsluttet Handelen til højere Priser, end der betales af Udvalgene, men at de ved Henvendelse til Udvalgene fik Afslag paa deres Ansøgning om Tilladelse til Udførsel.

Jeg vil ingenlunde dermed sige, at disse Udtalelser er i Overensstemmelse med Sandheden, men naar man gentagne Gange møder saadanne Udtalelser ved offentlige Møder, og Folk, hvis Udtalelser man ellers til-